

תת"ע (עכו) 6455-08-24 - אמיר בסול נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6455-08-24 - אמיר בסול נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 6455-08-24

אמיר בסול

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[12.06.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 6.11.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 1.6.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לגופו של עניין, המבקש לא הכחיש כי זומן לדיון כדין משקיבל לידיו את ההזמנה לדיון, כבר במעמד רישום הדו"ח. כן אציין כי המבקש לא ציין כל סיבה אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון ולפיכך אני קובעת המבקש כי זומן כדן ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנו להתייצב לדיון; אומר בכנות כי אינני מבינה מה לטענה כי הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר הוגשה על ידי בא כוחו של המבקש לתיק הלא נכון ולא היה המשך טיפול בעניין לבין הסיבות אשר מנעו מהמבקש להתייצב לדיון.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו של המבקש.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה, וכי ישנם כשלים מהותיים בהזמנה לדיון, אולם לא פירט כלל את הקשיים ולפיכך לא ניתן לבחון אותם; כן הוסיף וטען כי הוטלו עליו עונשים חמורים לרבות פסילה בפועל של 3 חודשים, בנוסף לרכיבי ענישה חמורים, והדבר מהווה עיוות דין אולם טענה זו כידוע אינה מבססת עיוות דין, ודי להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל.

זאת ועוד, בהתאם לסעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), על עבירות מן התוספת הראשונה חלה פסילת מינום של שלושה חודשים. בעניינינו, עבירה 308(ד) לפקודת התעבורה שבגינה ניתנה הזמנה לדיון היא חלק מהתוספת הראשונה ומשכך מוטלת בגינה פסילת מינום של שלושה חודשים. על כן, בנסיבות העניין, פסק הדין שניתן בהיעדר והטיל על המבקש בין היתר, פסילה של שלושה חודשים היה מאוזן וראוי.

אם כך, המבקש לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשניו התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בשולי הדברים אציין כי נטען שהמבקש הפקיד את רישיונו וריצה את עונש הפסילה, ברם הוגש תצהיר הפקדה, אך לנוכח כך שניתן עיכוב ביצוע לבקשת המבקש, קבעתי כי לא ניתן להנפיק אישור הפקדה. לכן, אין בטענה זו ממש. הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

למען הסר ספק, עיכוב הביצוע בטל - המזכירות תנפיק אישור הפקדה החל מהיום.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשפ"ה, 12 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

עמוד 1